

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1618/2021
17.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Катарине Манојловић Андрић и Гордане Џакула, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Драгана Терзић, адвокат из ..., против тужених Града Ваљева, чији је заступник Заједничко правобранилаштво Града Ваљева и Општина Лајковац, Мионица и Осечина и Републике Србије, чији је заступник Државно правобранилаштво из Београда, ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији туженог Града Ваљева, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2366/19 од 26.11.2020. године, на седници одржаној 17.06.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог Града Ваљева, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2366/19 од 26.11.2020. године, у делу којим је одбијена као неоснована жалба туженог Града Ваљева, као изузетно дозвољеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог града Ваљева, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2366/19 од 26.11.2020. године, у делу којим је одбијена као неоснована жалба туженог Града Ваљева.

Образложење

Основни суд у Ваљеву, пресудом П 124/18 од 11.01.2019. године, усвојио је тужбени захтев тужилаца, као правних следбеника сада пок. ГГ из ... против тужених, тако што је утврдио да су тужиоци стекли право својине на основу одржаја са уделима од по 1/3 на к.п. бр. .. КО ..., у површини од 1.10.00 ха, по култури њива 7 класе, уписана у лист непокретности број .. КО ..., што су тужени дужна да признају и трпе да се тужиоци упишу као сувласници на к.п. бр. .. КО ..., са наведеним уделима у РГЗ СКН КО ..., све у року од 15 дана од дана пријема писаног отправка пресуде, под претњом принудног извршења (став први изреке). Обавезао је тужене да солидарно накнаде тужиоцима трошкове поступка у износу од 95.800,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема писаног отправка пресуде, под претњом принудног извршења (став други изреке).

Апелациони суд у Београду, пресудом Гж 2366/19 од 26.11.2020. године, одбио је као неосноване жалбе тужених и потврдио пресуду Основног суда у Ваљеву П 124/18 од 11.01.2019. године (став први изреке). Одбио је захтев тужене Републике Србије за накнаду трошкова другостепеног поступка (став други изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени град Ваљево је благовремено изјавио ревизију, као посебну, због погрешне примене

материјалног права, на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је на основу члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18 и 18/20), оценио да ревизија туженог града Ваљева није изузетно дозвољена.

Чланом 404. став 1. ЗПП, прописано је, да, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда у овом случају нису испуњени услови за примену посебне ревизије, прописани чланом 404. ЗПП. Наиме, не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, нити је потребно ново тумачење права у вези примене члана 28. став 2. Закона о основама својинскоправних односа када су предмет спора непокретности у државној својини. Испуњеност услова за примену наведене одредбе Закона о основама својинскоправних односа цени се у сваком конкретном случају, зависно од чињеничне и правне ситуације, са којих разлога не постоји потреба за уједначавањем судске праксе или разматрања правних питања од општег интереса. Осим тога, истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Стога је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао и дозвољеност ревизије у границама својих овлашћења, на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, а у вези члана 413. ЗПП и утврдио да ревизија туженог града Ваљева није дозвољена.

Тужба је поднета 30.01.2018. године. У тужби је наведена вредност предмета спора у износу од 10.000,00 динара. Према образложењу првостепене пресуде такса на тужбу и пресуду је одређена у износу од по 1.900,00 динара, што одговара вредности предмета спора до 10.000,00 динара, сходно Тарифном броју 1. став 1. тачка 1. Закона о судским таксама („Службени гласник РС“ број 28/24... 95/18).

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП је прописано, да, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

С обзиром на то да вредност предмета спора побијане правноснажне пресуде не прелази меродавну вредност за дозвољеност ревизије у динарској противвредности од 40.000 евра, то ревизија туженог града Ваљева није дозвољена на основу члана 403. став 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић